

Ἄννα Στόγιου-Χρησιτίδου, Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Ἑλληνίδων Κυριῶν «Ἐμμέλεια», 1895-2006.

Ὑπὸ τῆς Γενικῆς Γραμματέως τοῦ Ὁμίλου «Ὁρφεύς» κ. Ἄννας Στόγιου-Χρησιτίδου μᾶς ἀπεστάλη τιμητικῶς τὸ προσφάτως ἐκδοθέν βιβλίο της μὲ τίτλο «Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Ἑλληνίδων Κυριῶν “Ἐμμέλεια” (1895-2006)».

Πρόκειται γιὰ μία καλαίσθητη ἔκδοση 80 σελίδων, γιὰ τὴν ὁποία ἡ συγγραφέας, ὅπως τονίζει στὸν πρόλογο, κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες γιὰ νὰ συγκεντρώσει τὴν σχετικὴ ὕλη, ἀναφορικά μὲ τὴν τεράστια ἔθνικὴ καὶ κοινωνικὴ προσφορά ἐπὶ 110 χρόνια στὴν Σερραϊκὴ Κοινωνία τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος «Ἐμμέλειας», ἡ ὁποία ὡς ἐκ τούτου συνέδεσε ἄρρηκτα τὴν ὑπαρξὴ καὶ τὴν δράση της μὲ τὴν πόλη τῶν Σερρῶν.

Πράγματι, τὸ ἔργο τῆς συγγραφέως κατέστη ἄκρως δυσχερές, λόγω τῆς καταστροφῆς τοῦ ἀρχείου τῆς «Ἐμμέλειας», συνεπεία τῶν πολεμικῶν γεγονότων, ἀλλὰ καὶ λόγω τοῦ θανάτου παλαιῶν Σερραίων, οἱ ὁποῖοι θὰ μπορούσαν νὰ παράσχουν πολύτιμες πληροφορίες γιὰ τὴν ἐθνωφελῆ προσφορά τῆς «Ἐμμέλειας». Παρὰ ταῦτα, ὁμως, ἡ συγγραφέας, χάρις στὴν ἐπίμονη, ἐπίπονη καὶ ἀκάματη προσπάθειά της, κατόρθωσε νὰ φέρει σὲ αἴσιο πέρας τὴν ἐργασία της καὶ ἔτσι πλούτισε μὲ αὐτὴν τὴν σχετικὴ βιβλιογραφία γιὰ τὴν ἱστορικὴ, ἔνδοξη καὶ πολύπαθη πόλη τῶν Σερρῶν, τὴν ὁποία ἡ κ. Χρησιτίδου τόσο πολὺ ἀγάπησε καὶ ἀγαπᾷ, ὅπως ἄλλωστε ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐν γένει κοινωνικὴ, ἔθνικὴ καὶ πολιτισμικὴ δράση της καὶ μὲ τὴν ἐνεργὸ καὶ δραστήρια συμμετοχὴ της σὲ πολλοὺς Συλλόγους καὶ Σωματεῖα (Σῶμα Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν, Ἑλληνικὸ Ἐρυθρὸ Σταυρὸ, Ὁμιλο «Ὁρφεύς» κ.ἄ.), γιὰ τὴν ὁποία καὶ ἔτυχε κατὰ καιροὺς πολλῶν τιμητικῶν διακρίσεων.

Τὸ ὡς ἄνω βιβλίο τῆς κ. Ἄννας Χρησιτίδου συμπληρώνεται καὶ ὀλοκληρώνεται μὲ τὴν καταχώρηση σ' αὐτὸ τοῦ ἀπὸ 9 Μαΐου 1928 συνταχθέντος Καταστατικοῦ τῆς «Ἐμμέλειας», φωτογραφιῶν τῶν διατελεσασῶν Προέδρων Ζωῆς Χατζηδήμου (1922), Χρυσούλας Τέγουτζικ (1927-1965) καὶ Νίνας Μπεσίρη (1965-2001), Διπλωμάτων καὶ ἄλλων τιμητικῶν διακρίσεων πού ἀπονεμήθηκαν στὴν «Ἐμμέλεια» καὶ ἀρκετῶν φωτογραφιῶν πού ἐμφανίζουν καὶ πιστοποιοῦν τίς διάφορες δραστηριότητες καὶ ἐκδηλώσεις αὐτῆς.

Ἐκφράζομε καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς τὰ θερμὰ μας συγχαρητήρια πρὸς τὴν κ. Ἄννα Στόγιου-Χρησιτίδου γιὰ τὸ ὡς ἄνω πνευματικὸ της πόνημα καὶ τῆς εὐχόμεθα, ὅπως ὑγιαίνουσα καὶ μακροημερεύουσα συνε-

χίσει αδιάκοπα, εκτός τῶν ἄλλων δραστηριοτήτων της καί τήν ἐνασχόλησή της μέ τήν καταγραφή τῆς ἱστορίας τῆς γενετείας της, τῆς ἱστορικής πόλεως τῶν Σερρών.

ΚΩΝΣΤ. Β. ΧΙΩΛΟΣ

*Παναγιώτης Χρ. Ζιώγας, «Ἄνω Πορρόια -Γενεαλογίες καί Εἰκό-
νες. Θεσσαλονίκη 2005, σχῆμα 4ο, σελ. 462.*

Στίς νότιες ὑπώρειες καί στή μέση περίπου τοῦ ὄρους Μπέλες ἢ Κερκί-
νης δεσπόζει ὁ σημαντικός οἰκισμός τοῦ χωριοῦ τῶν Ἄνω Πορροίων.

Σύμφωνα μέ τήν παράδοση – γιατί, λόγω τῶν ἐπανειλημμένων σκοπί-
μων καί συστηματικῶν βουλγαρικῶν καταστροφῶν στήν Ἄνατολική
Μακεδονία (1913, 1916-1918, 1941-1944) λείπουν γραπτές πηγές – τά Ἄνω
Πορρόια δημιουργήθηκαν πρὶν ἀπό 250 περίπου χρόνια ἀπό τίς ἀλλεπάλ-
ληλες μετοικεσίες (ὄργανωμένες καί ὁμαδικές, ἀλλά καί μεμονωμένες)
ἐλληνοβλαχικῶν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν, κυρίως ἀπό τήν Ἠπειρο καί
τή Δυτική Μακεδονία.

Μέχρι καί τίς ἀρχές τοῦ 19ου αἰώνα σέ ὅλη τήν Ἠπειρο καί τή Δυτική
Μακεδονία ἐπικρατοῦσε μεγάλη ἀνασφάλεια καί φόβος ἐξαιτίας κατα-
στροφικῶν ἐπιδρομῶν ἀτάκτων Γκέγκηδων καί Τουρκαλβανῶν, πού
κορυφώθηκε μέ τήν τυραννική διοίκηση τοῦ Ἄλῃ Πασά τῶν Ἰωαννίνων
(† 1822). Ἀντίθετα, στό Σαντζάκι (νομαρχία) Σερρών ἡ σταθερή καί φρό-
νιμη διοίκηση τοῦ Ἰσμαήλ Μπέη ἔδινε μεγαλύτερη ἀσφάλεια ζωῆς καί ἔτσι
πετύχαινε τό σκοπό του, νά προσελκύει δηλαδή στήν περιοχή του τοὺς
πρόσφυγες πού ἐγκατέλειπαν τόν τόπο τους γιά τοὺς παραπάνω λόγους.

Κατά τήν τουρκοκρατία τά Ἄνω Πορρόια ὑπάγονταν σέ ἕναν ἀπό
τοὺς Καζάδες (ἐπαρχίες) τοῦ Σαντζακίου Σερρών καί κατά τόν 19ο αἰώνα
ἐξελίχθηκαν σέ σημαντικό ἐμπορικό κέντρο τῆς εὐρύτερης περιοχῆς. Ἀπό
τό 1913 ὑπάγονται στό Νόμο Σερρών τοῦ νέου ἐλληνικοῦ κράτους καί
ἀριθμοῦν σήμερα 1.400 περίπου μονίμους κατοίκους.

Γιά τό χωριό αὐτό κυκλοφόρησε πρόσφατα ἡ παραπάνω ιδιαίτερα
σημαντική καί πρωτότυπη ἐργασία, πού ἔχει ὡς κύριο θέμα της τή γενεα-
λογία τῶν ἐλληνοβλαχικῶν οἰκογενειῶν τοῦ χωριοῦ.

Ὁ συγγραφέας Παναγιώτης Χρ. Ζιώγας, δρ Φιλ. καί τέως Σχολικός
Σύμβουλος Μ.Ε., γεννημένος στά Ἄνω Πορρόια καί γόνος μιᾶς ἀπό τίς
παλαιότερες καί σημαντικότερες οἰκογένειες τοῦ χωριοῦ, ἐργάστηκε ἐπί
τέσσερα περίπου χρόνια μέ ἔντονη συναισθηματική προσέγγιση στήν ἱστο-